

Veľkonočný pondelok

Ján 20, 11 – 18 *Noli me tangere !*

Veľkonočný pondelok podčiarkuje význam a dôležitosť veľkonočných sviatkov...

Zároveň mi toto „zvýraznenie Veľkej noci“, neodbytné diktuje myšlienku, aby sme si z každého dňa, i z toho najobyčajnejšieho, ba dokonca i z bezútešného všedného dňa, urobili sviatok, hoci aj len na niekoľko okamihov.

Múdro tento návrh, či pozvanie, vyjadruje maďarský spisovateľ Sandor Marai:

„ Urob si sviatok jediným dobromyseľným slovom.

Primeraným činom.

Zdvorilým pohybom.

Ľudský sviatok si nežiada veľa.

Do každého dňa môžeš vpašovať nejaký čarovný prvok.

Môžeš sa obdarovať štvrťhodinkou pravdy nejakej knihy, radosťou z pochopenia nejakého nejasného pojmu, útechou a rozveselením svojho okolia.

Život sa stane bohatším sviatočnejším a ľudskejším, ak niekoľko minút všednosti naplníš niečím mimoriadnym, ľudským, čiže SVIATKOM.... “

Noli me tangere =Nedotýkaj sa ma! to je snáď najznámejšia veta veľkonočného evanjelia, kedy sa Vzkriesený Pán pripomínajúc Záhradníka, stretne s Máriou Magdalénou v nedeľné ráno uprostred záhrady

Dramatický moment oslovil aj výtvarného umelca, maliara Tiziana a benátskym koloritným citom ho stvárnil na svojom plátne.

Mária Magdaléna ... medzi stromami Novej zmluvy je plačúcou vrbou, ktorú tvrdo poznačili životné tragédie.

Vraj ju trápilo „sedem zlých duchov“ ... a keďže sedmička je číslo úplnosti, je tu naznačené , že v problémoch sa doslova topila.

Potom, ako do jej sveta vstúpil Kristus, zažila obrovskú slobodu od útlaku.

Ježiš vrátil život jej životu.

Odvtedy bola vždy blízko Neho.

Napokon Ho v piatok videla zomierať...

V sobotu slávila smutný sabat a v nedeľu sa vybrala k hrobu, aby dokončila obrad pohrebu.

Chcela mu z brady zmyť zvyšné hrudky zaschnutej krvi a naposledy sa s Ním rozlúčiť....

Ďalší priebeh evanjelia poznáme....

A predsa sa pristavme pri slovnom spojení : „Noli me tangere“, ale nie v jeho teologickom význame či kontexte, ale skôr symbolickom.

Existuje rastlina, volá sa citlivka obyčajná Mimosa pudica ... pod vplyvom dotyku skryje svoje listy, zvinie ich, a o niekoľko minút opäť rozvinie....

Rastliny (napr. paprad'), sú vôbec citlivé na dotyk, nielen ľudský, ale aj na dotyk okoloidúcich zvierat, ba aj vetra.

Mnohé pod vplyvom dotyku vysychajú, iné sa pred ním snažia chrániť...

A ako je to s nami ľuďmi?

V čase pandémie je priam podmienkou, príkazom nedotýkať sa vzájomne a dodržiavať rozostupy !!!

Za normálnych okolností sa ale nežný dotyk spája s priateľstvom, náklonnosťou, láskou.

Cudzích ľudí sa nedotýkame, prípadne sa ich dotýkame iba oficiálne, podaním ruky.

Pri dotyku v telesnom i v duchovnom zmysle , ide o intímne vkročenie do života druhého človeka.

A práve toto je moment, pri ktorom musíme byť pozorní a bdieť, aby sme nevtrhávali násilím do života iných ľudí, najmä vtedy, ak si to neželajú.

Konkrétne myslím na také prejavy, akými sú vyzvedanie, ohováranie, klebetenie, najmä o osobných záležitostiach iných ľudí a roznášanie ich vecí na verejnosti...

Ved' takéto prejavy môžu spôsobiť, že **druhému začne žltnúť srdce a nakoniec aj odumrie....**
Nedotýkajme sa iných ľudí bez dovoľenia, neničme im súkromie, intimitu... ak nás tam nepozvali, ak nás nepustili ... AMEN